

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз ОК 5/2015
03.02.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ивана Илића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката А.П., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду Посебно одељење К-По1 број 10/2012 од 03.02.2014. године и Апелационог суда у Београду Посебно одељење Кж1 По1 13/14 од 19.09.2014. године, у седници већа одржаној 03.02.2015. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ивана Илића и **УКИДАЈУ** правноснажне пресуде Вишег суда у Београду Посебно одељење К-По1 број 10/2012 од 03.02.2014. године и Апелационог суда у Београду Посебно одељење Кж1 По1 13/14 од 19.09.2014. године и предмет враћа Вишем суду у Београду Посебно одељење на поновну одлуку.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду Посебно одељење К-По1 број 10/2012 од 03.02.2014. године окривљени Иван Илић оглашен је кривим због извршеног кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 3. у вези става 1. Кривичног законика за које му је утврђена казна затвора у трајању од осам година, те је на основу члана 68. став 1. КЗ опозвана условна осуда изречена пресудом Основног суда у Суботици К 838/11 од 28.06.2011. године, која је постала правноснажна 04.08.2011. године, те му је суд за кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. у вези члана 61. став 1. КЗ узео као утврђену казну затвора у трајању од једне године и 10 месеци и у смислу члана 60. и 63. КЗ, га осудио на јединствену казну затвора у трајању од осам година и шест месеци у коју му је урачунато време проведено у притвору од 25.08.2012. до 31.10.2012. године, те у периоду од 31.10.2012. до 12.09.2013. године, док је на основу члана 262. став 2. ЗКП-а обавезан да суду накнади трошкове кривичног поступка и судског паушала, као у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Посебно одељење Кж1 По1 13/14 од 19.09.2014. године одбијене су, као неосноване, жалбе Тужиоца за организовани криминал, окривљеног Ивана Илића и његових бранилаца и потврђена пресуда Вишег суда у Београду Посебно одељење К-По1 број 10/2012 од 03.02.2014. године.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног Ивана Илића, адвокат А.П., поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 1), члана 438. став 2. тачка 1) и члана 439. тачка 3) све у вези члана 485. став 1. ЗКП-а, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и побијане пресуде преиначи или да исте пресуде укине.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. ЗКП-а, након достављања примерка захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП-а, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Из списка предмета произлази да је у предмету Вишег суда у Београду Посебно одељење К По1 број 10/12, по оптужници Тужилаштва за организовани криминал Кто број 1/12 од 30.03.2012. године вођен кривични поступак, између осталих, против окривљеног Ивана Илића због кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346. став 5. у вези става 2. КЗ и продуженог кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 4. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ.

Како је окривљени Иван Илић био у бекству у Републици Бугарској, Министарство правде и државне управе Републике Србије поднело је молбу број 713-01-04470/2011-08 дана 21.09.2012. године Министарству правде Републике Бугарске за изручење окривљеног Ивана Илића ради окончања кривичног поступка по наведеној оптужници Тужилаштва за организовани криминал, због напред наведених кривичних дела.

По молби Министарства правде и државне управе Републике Србије екстрадиција окривљеног Ивана Илића из Републике Бугарске је реализована 31.10.2012. године, након чега је спроведен кривични поступак пред Вишим судом у Београду Посебно одељење К По1 10/12. Предметни кривични поступак је окончан доношењем пресуде К По1 број 10/2012 од 03.02.2014. године, која је потврђена пресудом Апелационог суда у Београду Посебно одељење Кж1 По1 13/14 од 19.09.2014. године, тако што је окривљени Иван Илић оглашен кривим због извршеног кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 3. у вези 1. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од осам година, док је на основу члана 68. став 1. КЗ опозвана условна осуда по правноснажној пресуди Основног суда у Суботици К 838/11 од 28.06.2011. године, због извршеног кривичног дела фалсификовање исправе из

члана 355. став 2. у вези става 1. у вези члана 61. став 1. КЗ и узета као утврђена казна затвора у трајању од једне године и 10 месеци, те је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од осам година и шест месеци, уз урачунавање времена проведеног у притвору, као у изреци пресуде.

Одредбом члана 14. став 1. Европске конвенције о екстрадицији прописано је да издато лице неће бити гоњено, суђено или лишено слободе ради извршења казне или мере безбедности, нити подвргнуто било каквом другом облику ограничења личне слободе за било које дело учињено пре предаје, а које није предмет издавања.

Код напред наведеног Врховни касациони суд налази да је у конкретном случају у редовном кривичном поступку повређен закон, одредба члана 439. тачка 3) ЗКП-а у вези члана 14. став 1. Европске конвенције о екстрадицији, с`обзиром да издато лице не може бити лишено слободе за било које дело учињено пре предаје а које није предмет издавања. Како је окривљени Иван Илић, по молби за изручење Министарства правде и државне управе Републике Србије број 713-01-04470/2011-08 дана 21.09.2012. године издат од Министарства правде Републике Бугарске искључиво ради довршења кривичног поступка који се против њега води пред Вишим судом у Београду Посебно одељење због основане сумње да је извршио кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346. став 5. у вези са ставом 2. КЗ и кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 4. у вези става 1. КЗ, суд је прекорачио овлашћење које има по закону када је у том поступку опозвао условну осуду и за кривично дело учињено пре предаје, узео као утврђену казну затвора у наведеном трајању.

С`обзиром на напред наведено, Врховни касациони суд је укинуо побијане пресуде, као у изреци ове пресуде како би у поновном поступку Виши суд у Београду Посебно одељење, у смислу цитираних законских одредби донео правилну и на закону засновану одлуку.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП-а, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**